

pată vîi tă? Elă și a păsă oare așeastă vargă de spinalbă în mănu? Elă și a păsă ne căpă așeastă frătămosă petasă căsătă este totă că așră?

„— Acesta nu e petasă căsătă că așră ne căre 'l amă ne căpă: e o așreală; nu e vargă de spinalbă ne căre o amă în mănu: e o sabie de focă, și împăratul din partea cărăuia vîi e împăratul cărăuia!...“

În minătulă în căre Sia spunea așteată căvintă din vîrtă, se așzi o bătaie așa de tape la șină, în cătă se căpătăpără toată kasa.

Oaspeții trezăriți și se bătăpă vîi la alătură.

Isaac se îngăbeni în cătă se făcă vînătă; că toate așteata își stăpînse inima, și întrebă:

— Cine bate?

— Aceală ne căre 'l așteaptă, reșpundă vînătă glasă.

— Ce vrei?

— Să ţi să daca este rata.

— Din partea căi vîi?

— Din partea Domnului!

Și întreacela timă vîșea căre epă sepperătă, se deskiște de sine, și, ne pragălă vîșe, se arată vînătă încoperă, că vînătă bestimintă alătă, că arripe lăpușă și stăpînă la spate, că o așreală ne frântă, că o sabie înflakărată în mănu.

Acesta epă Eloha, celălă mai frătămosă dintre încoperii Domnului; Dâmnezeu îllă făcă în sfondul vînătă ocheană din nori de așră și din părăpără; spre aici formă trăpălă, lăță chea mai cărată, chea mea spesă, chea mai stăpănește oare din lăciuri căre essă înaintea reșpiri.